

NAGYKÖRÖS ÉS VIDÉKE

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap. A „Nagykőrösi Gazdasági Egyesület“ hivatalos lapja.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nagykörös, IV. ker., Kossuth Lajos-tér 35.</p>	<p>Főszerkesztő: Magyar Kázmér.</p>	<p>Előfizetési árak: HELYBEN: Egész évre 10 K, 1/2 évre 5 K, 1/4 évre 2-50 K</p>
<p>Megjelenik hetenként háromszor: Kedden, csütörtökön és vasárnap reggel.</p>	<p>Felolós szerkesztő és laptulajdonos: D. Tóth Ferenc.</p>	<p>VIDEKEN: Egész évre 12 K, 1/2 évre 6 K, 1/4 évre 3 K. Egyes szám ára vasárnap 10, hétköznap 4 fill. Nyitlér soronkint 60 fillér.</p>

A jobb jövő.

Ezért, — a jobb jövőnkért — harcolunk már közel két év óta, ezért folyik a tengernyi magyar vér, ezért száll mindennap sóhajunk s imánk föl az égbe: a Magyarok Istenéhez.

Katonáink lényes győzelmeikkel megteremtik az alapot Magyarországnak szebb és jobb jövőjéhez, csak nekünk, itthonmaradottaknak kell erre az alapra jövődönk erős, biztos épületet lerakni.

Az építés munkája a közel jövőben már megkezdődik.

De hol? Mindenesetre ott, ahol leginkább szükség van rá: a kisembereknek, akiknek existenciájára nálunk a háború előtt nem igen volt biztosítva. Főleg azonban azért kell ott kezdenünk ezt a munkát, mert a kisemberek adták a hadseregnek a katonák százezreit, ők védtek legnagyobb tömegben a hazát s ők vérezték legtöbbet érte.

A békében is sokat hangoztatták a kisemberek existenciájának biztosítását, de sajnos, azért a kisember mégis kenyelven volt vándorbotot venni a kezébe és a tengeren túl keresni boldogulását. Itt vannak például a hitelszövetkezetek, melyek eddig is sokat tettek a kisemberek érdekében, de há-

lőzatuk nem terjedvén ki az ország minden talpalatnyi földjére, meg nem lévén anyagi eszközök, amennyire szükség lett volna, legjobb szándékaik mellett sem tudták teljesen megoldani a kisemberek existenciájának konszolidálását. E hiányokat átérezve és a háború utáni feladatokat jóelőre látva, indította meg a múlt évben báró Korányi Fügves, az Országos Központi Hitelszövetkezet ügyvezetője a mozgalmat, mely arra irányult, hogy a hitelszövetkezetek az eddiginél nagyobb állami támogatásban részesülve, megerősítsenek, hogy a háború után a nép jólétének emelésével, a jobb jövőt megteremtse. A szövetkezeti kongresszusai — melyen 700.000 kisember képviseltetben sereglettek össze az ország minden részéből a hitelszövetkezetek vezetői, mondták a hatalmas beszédet és nyújtotta be 5 pontban foglalt határozati javaslatát, melynek teljesítésére névbe dr. Teleszky János pénzügyminiszter minap a Pénzügyi Központól szőrt törvényjavaslat tárgyalásakor az ország színe előtt: a képviselőházban rendkívüli kedvező nyilatkozatot tett. Kijelentette a pénzügyminiszter, hogy gond-skodni kíván az Országos Központi Hitelszövetkezetnek és ezzel a hitelszövetkezeteknek, a magyarságuk, a magyar hiteléletnek,

a magyar közgazdaság eme fontos intézményének megerősítéséről és e tekintetben már a tavasszal megfelelő javaslattal fog a képviselőház elé lépni.

Nem kell kiemelnünk, hogy mit jelent a pénzügyminiszternek — ki már több ízben behivonyította, milyen erős szíve van a kisemberek iránt — fenti nyilatkozata a kisemberek existenciájának biztosítása szempontjából. Jelenti, hogy a hitelszövetkezeti intézmény áldásában az egész ország fog részesülni, hogy temérdek kisember megszabadul uzsora kölcsönétől, még többnek meg lesz adva a mód, hogy kis házat és földcséskét vásárolva, itthon gazdálkodhasson, vagy meglevő gazdaságának további fejlesztéséhez, szíval a több jobb termeléshez kis forgótókére tehet szert, jelenti a kisemberek gazdasági nevelését és a nemzetünket pusztító kivándorlásnak csökkentését.

Rendkívül nagy jelentőségű tehát a pénzügyminiszternek a képviselőházban tett ígérete. Ezután minden okunk megvan ahhoz, hogy szebb és jobb jövőnkben, melyért oly sok honfitvér folyt ki, teljes mértékben bizakodhassunk.

A kezdet nagyon biztató, reméljük, hogy a folytatása is hasonló lesz.

TÁRCA.

Garay Ákos kiállítása.

Irta: Magyar Kázmér.
(Folytatás.)

7

A rajzolás alkalmihoz nem jutott könnyen, sőt sokszor küzdelmek után; de rajzolt, dolgozott sokat, bar nem eleget. A csapattal járt. Előhaladásakor nem maradhatott el; ha elmaradt, góromba altisztoktól kijárt a „haddel-hadd.“ Nagyobb baja az volt, hogy egészségileg nem győzte. Kidőlt. Óriási reuma erőt vett rajta és haza kellett jönnie.

Harctéri rajzait, vázlatait kiállították. De ő maga tiltakozott az ellen, hogy ennek dacára is harctérinek minősítsék a kiállítását.

Voltaképen nem is az a fő, hogy miként minősítik Garaynak ezt a kiállítását, a fő az, hogy sikerült végre-valahára munkáiból egy kiállítást a valót összeszervezni. Nehezen ment. Szinte folytonos ellenzése

mellett létesült; aggodott, hogy hiába való lesz minden törekvés, az ő kiállításának nem lesz sikere *Budapestben!*

Ez volt az érzése, aggodalma, mondom. Ebben is meg van a magyar vonás: a vérből tekintetes ur, a magyar lélek különleges fölfogása nyilatkozik meg itt is. S ebben Vörösmarthy Mihályhoz hasonlít, aki tudvalegőleg költeményerő: semmit se tartott, ellenben nagyra volt a görög dinnyéivel, melyeket a nyéki határban termesztett, jöllehet okólnyi nagyságu apróságok voltak csak.

Garay kiállítására szükségünk volt és épen most volt szükségünk, mikor a Szalonban azt a másik kiállítást szemlélhetjük. Nem árt egy kis összehasonlítás és nem árt, ha illetékes köröknek közelébe kerül a forrás, ahonnan az összehasonlítást végezhetik. Egy fedél alatt persze még jobb lett volna.

Arra akarunk itt most célozni, hogy amint Garay egyetlen munkája odafönt Bécsben alkalmasnak bizonyult a mi erkölcsi tőkeállományunk növelésére: Garay műveinek hivatása az, hogy nyilvános gyűj-

teményeinkben őrzött közkinccseink értékbeli gyarapodását idézzék elő.

Megilletődve kell ugyanis bevallani, amiről a Garayt őrő és őrző művész körökben már régebbi idők óta beszélnek, hogy *Garay nunc képviselve a magyar szépművészeti muzeumban*; Garay hiányzik a *mezőgazdasági muzeumból*, hiányzik a *néprajzi muzeumból*; *katonai nevelésügyünk intézményei* nem üdvözölhetik Garayt otthonukban.

Lehetséges ez?!

Azt mondják, hogy nemcsak lehetséges; de természetes is ez — Magyarországon. Garay inkább rejtőzik, semhogy kínálna magát. (Erre lehetne ugyan az igaz gyöngy esetére is hivatkozni, amelyik bizony szintén nem kínálja magát, hanem rejtőzik; de előkerül mégis, ám igaz másrészt hogy *nem* magyar halászkok járnak utána.)

Hogy helye van-e Garaynak a szépművészeti muzeumban, az kérdésbe se jöhet. Ha fölemlítjük, csak azért tesszük, mert Garay egyik kritikusa Jankó Jánossal hasonlítja össze, akinek műveivel a szép-

A magasszáru cipők.

A női divat hőbortja. — Csak a drága jó.

„Kecskeméti Lapok”-ból olvassuk a következőket: Egyre több panasz hangzik, hogy a cipőárak folytonos emelkedése immár elviselhetetlen. A kecskeméti utcákon rongyos cipőkben járnak a szegény gyermekek és felnőttek. Nem egy városban kiderült, hogy az iskolák azért néptelenedtek el, mert száz és száz gyermeknek nincsen cipője, csizmája. Újpesten négyezer szegény gyermeknek nem jutott cipő. Ócska kabátokat és viseltes nadrágokat még tudott szerezni az újpesti jótékony társadalom, de négyezer pár cipőre már nem lett a mai horribilis cipőárak mellett.

Ez a kis bevezetés azért szükséges, hogy ennek fonálán végig haladjunk Kecskemét Cityjén, a Nagykörsői-utcán, ahol hatalmas kirakatúvegek mögül magasszáru női cipők fantasztikus tömege kacérkodik a járó-kelőkkel. Ezek mellett nem lehet el-suhanni, ezek megállítják az embert, kit irigylésre, kit bamulásra, kit egy kis gondolkodásra késztetnek. Ferdére taposott sarku cipőjükben ábrándos tekintetű kis masamódeleányok állnak meg a kirakatok fényes szeme előtt és álmaiknak merész szárnyán vajjon merre kalandoznak? . . .

Egyik kecskeméti cipősbolt tulajdonosától kérdezősködtem a cipőviszonyok felett. A válasz tömören ez:

— Uram, soha olyan hőbort nem dühöngött a női cipődivatban mint most. Csak a magasszáru cipő kell. Az uriaszonyok arasszal mérik, hogy melyik cipőnek milyen magas a szára. Ha csak egy ujjal magasabb a rendesnél 20—30 koronával is többet adnak érte.

— Mit gondol, ha csak a rendes arányú cipő volna a divat most is, ezzel lehetne elérni jelentékenyebb bőrmegtakarítást?

A kereskedőnek ezzel a kérdéssel kezébe adtam egy nagy tromfot a magasszáru cipők ellen. Sietett is kivágni:

— Nagyon lehetne segíteni az általános cipőínségen. Ha én miniszter volnék, rendeletet adnék, hogy mennyi bőrt lehet művészeti múzeumnak *nem csak egy* osztályában találokunk.

A Jankóval való összehasonlítást Garay állja. De az összehasonlítás megtevésére ez a mostani alkalom, ez az ismertetés nem megfelelő és erre hivatott kezec fognak vállalkozni biztonnal. És persze *ott helyben*, a szépművészeti múzeum illetékes termében . . .

Most idősebb afelől elmélkedni, hogy nyilvános gyűjteményekből miként is hiányozhatnak Garay alkotásai?!

A gondolkozó előtt felöltő biztonnal, hogy az a Garay, aki szívvel, lélekkel annak a magyar földműves népnek az életéhez szövi magát, amely a mezőgazdasági államunk alapját képezi, hogy a mezőgazdasági, a magyar mezőgazdasági múzeum egyes gyűjtemény csoportjait nem gazdagítják Garay fényes alkotásai.

Ez a mostani kis kiállítás csak egy hemzseg Garay régebbi olyan műveitől, melyek a mezőgazdasági múzeumba nemcsak hogy jó és illetékes helyre kerülnek, hanem amelyek ott valóban *hiányzanak* is. (Folytatása következik.)

adni egy cipőhöz. Köztudomású dolog, hogy legközelebb rekvirálják az összes bőrkészleteket. Mit tetszik gondolni, lesz-e ennek eredménye? Csak úgy lehetne, ha a feldolgozást is bizonyos korlátok közé szorítanák.

— Mit szól a facipőkhöz? Lehetne-e Kecskeméten népszerűsíteni a facipőket?

A kereskedő legyintett:

— Nem igen hiszem. A városi népnek divat kell. Hőbort és fantasztikum. Ismételtem, divat kell. A fatalpu cipőnek az volna a hibája, hogy olcsó lenne. Kecskeméten ami nem drága, nem is elegáns. Tessék elhinni, tapasztalásból mondom. Bejón hozzám egy uriaszony. Felpróbál egy cipőt antilop betéttel. Persze, minél magasabb szárut. Tetszik neki addig, amíg meg nem mondom, hogy 60 koronába kerül. Azt mondja, adjam neki azt, amit a kirakatban látott. Az bizonyára jobb és drágább. Odaadom neki és kifizet érte 80 koronát. Pedig magunk között mondom, a két cipő egy és ugyanazon fajta. Mit csináljak? Én kereskedő vagyok és nem egy altruista intézmény igazgatója.

És a kereskedőnek igaza van. Mundos vult decipit.

A 43—50 évesek behívása.

(Az 1868. és 1869-es évfolyamokat egyelőre nem hívták be.)

Vasárnapi lapszámunkban a 43—50 évesek behívására vonatkozó hirdásunk — amint ezt szavahihető források udatában, mint biztos eseményt jelentettük — valóra vált s a behívás megtörténik még e hó folyamán, illetve a jövő hónap elején, amit kellő tájékoztatás végett már most tudatunk olvasóinkkal.

A népfőkelésre kötelezetteknek az 1886. évi XX. t.-c., illetőleg az 1915. II t.-c. alapján történt, általános behívása folytán a m. kir. honvédelmi miniszter urnak f. évi 1500. eln. sz. rendelke következtében mindazok az 1870., 1871. és 1872. években született magyar állampolgárok, akik a megtartott népfőkelési bemutató szemlén, népfőkelési felülvizsgálaton, pótszemlén, vagy utóbemutató szemlén népfőkelési fegyveres szolgálatra alkalmasnak találtak,

1916. évi február 28-án,

az 1865., 1866. és 1867. években született és a megtartott népfőkelési bemutató szemlén, népfőkelési felülvizsgálaton, pótszemlén, vagy utóbemutató szemlén népfőkelési fegyveres szolgálatra alkalmasnak talált magyar állampolgárok pedig

1916. évi március 3-án

— a mennyiben névszerint felmentve nincsenek — a népfőkelési igazolványi lapon feltüntetett m. kir. honvédekigészítő, illetőleg cs. és kir. kiegészítési kerületi parancsnokság székhelyére

népfőkelési tényleges szolgálatra bevonulni tartoznak.

A bevonulók bevonulásuk alkalmával lehetőleg erős lábbelit, evőeszközt, tisztítóeszközt, gyapjuból készült alsóruhát és lehetőleg gyapjuból készült harisnyát (kapcát) hozzanak magukkal. A bevonulás napján elfogyasztott ételért 1 korona térítés jár.

Használjunk hadisegély postabélyeget és levelezőlapot.

HIREK.

Hír a „Hangyából.”

A nagykörsői HANGYA foygasztó és értékesítő szövetkezet nevében tudomására hozzuk a t. tagoknak, hogy a budapesti központ értesítése szerint remény van arra, hogy szőlőbirtokos tagjaink idei rézgálic szükségletét kielégíthetjük, még pedig előre láthatólag jelentékenyen kedvezőbb áron, mint ahogy az utóbbi időben egyesek vásárolták.

Erre való tekintettel felhívjuk t. tagjainkat, hogy mindazok, akik rézgálicra igényt tartanak, *fyolyó hó 12-ig, szombat estig* a szövetkezet üzleteliségeiben jelentsék be az általuk művelt szőlő területét, melynek alapján az illetékes miniszterium a megfelelő mennyiségű rézgálicot kiutalja.

A bevallott adatok pontosságáért és valódiságáért ki-ki felelős.

Az igazgatóság.

Református egyházi választások.

Kerek két éve lesz most februárban, hogy ref. gyűnekezetünk fő és algondnoki és részleges presbiteri választása erős küzdelem után lezajlott s a győztes párt a maga gondnok jelöltjét egy szavazat többséggel diadalra juttatta. A kisebbségben maradt párt, melynek képviselője a sajtóban a mi lapunk volt, a választás ellen felbevezéssel élt s a kecskeméti egyházmegyei és dunamelléki egyházkerületi bíróság a panasznak helyet is adott s az egész választást megsemmisítvén, új választást rendelt el egy a főgondnoki, mint a gondnoki állásra és az 1914. évben megválasztott presbiteri tisztségekre is. E döntés értelmében a f. hó 8-án tartott egyháztanács ülés az új választást feb. 20-ára vasárnaphoz egy hétre tüzte ki, amikor minden önálló református egyháztag, a nők is, kik mult évi egyházi adójukat kifizették, szavazati joggal élve részt vehet a választásban. A gyűlésen Danóczy Antal főgimn. tanár, presbiter indítványba tette, hogy az elnökség a két év előtti választásban részt vett pártok vezető embereivel értekezletet tartva, az előzetes megbeszélés után remélhető kölcsönös megállapodással irányítógat hasson oda, hogy a választás lehetőleg eles küzdelmek nélkül, az egyház méltóságának kiösköfében is megfelelő, békés összhangban, lehetőleg egyhangulag történjék meg. A gyűlés az indítványt helyesléssel fogadta s az elnökséggel egyetemben Gáll Deszö, B. Tóth Ferenc, Szappanos Sándor és Danóczy Antal presbitereket bizottsággal kiküldte az értekezlet megtartására s az ajánlások megtételére szükséges teendők megbeszélése végett. Az új választás ügyének ilyen mederbe terelését mi is, mint annak idején a kisebbségbe jutott part sajtóbeli képviselői, teljes megnyugvással és egyházzunk iránt hön érzett szeretetünk öszinte bizalmával fogadjuk s hisszük, hogy a megértés és méltánylás igaz utján a választás simán és közmegelegedéssel fog végbemenni. Két év előtt mozgalmas idöket él-tünk; a gazdasági egyesület megalakulásának jelentös arányai, a nemzeti munkapárt szervezkedésének sok ellentétet, sok küzdelem felidözö hullamai az egyházi életben is éreztették sokszor viharos hatásukat és

bizony erősebb indulatokat váltottak ki emberi természetünkben, semmint az egyház javára kívánatos, üdvös lett volna. Mikor ezt férfias lélekkel ismerjük el magunkra nézve is, annak az erős reményünknek adunk kifejezést, hogy az igazi belátás érvényesülni fog az egész vonalon és mindnyájunkat csak egyház szeretete s az egyékes megválasztásában a közéleti érdem és a hitbuzgóság mértéke fognak vezérelni. Az a nagy vihar, mely azóta ázrugott hazánkon s minden igazán érző hazafit egyesített a haza szeretetében, az az áldozatkészség, mellyel gyűlekezettünk s annak tagjai a haza védelmében és fentartásában dicséretes buzgalommal kifejtették, bizonyára eltörölte a politikai és személyi elteremtéket s meghozta az egyház életében is az annyira kívánatos egyöntetőséget s békés, gyümölcsöző munka lelkét. (f.)

— **Katonai kitüntetések.** Mindegyre dusabb, diszebb lesz a babérkoszoru, mit hős vereink városunk öröme s a maguk dicsőségére a magyar vitézség nyiló vragából a vérnek mezején fonnak. A Budapesti Közlöny ismét több ismerősünk, városunk szülöttének és barátainknak nevéet hozza a legfelsőbb hadur elismerésének fenyeg sugaraival átszöve! *Beretvá Sándor* budapesti banki főhivataltok, egy honvéd lovas lövésosztály főhadnagya és *Kiss Fül* földbírtokos népfelkölös huszárszázadnál beosztott szolgálatonküüli főhadnagya az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásuk jutalmul a legfelsőbb dicsérő elismerés tuduladasát nyerték; *Tabajdy Béla* a 3. honvéd tabori ágyúszredhez beosztott törösorvos, *Tabajdy György* gyógyszerész bátyja pedig a Ferenc József-rend lovagkeresztjét a katonai érdemkereszt szalgáján kapta bátor magatartasa legfelsőbb eismerese kepen.

— **Halálozás.** Zajtalan, tisztas munkában gyümölcsöző élet zárult be Fazekas József építész elhunytával, aki az immár régi magyar iparos világnak egyik jellegzetes munkás alakja, a becsületes s szorgalomnak, komoly szakertelemnek, ipari tisztességnek képviselője volt. Városunk több köz- és igen sok magánépületének tervezője és megépítője, hatóságilag megbízott szakértője és felülvizsgálója, minden munkájában a megbízhatóság, szoliditás és alaposág jellemezték. Ipari tevékenységén külv a csemőli határreisző szőlő kultúrával való behonosításában és református egyháza ügyeinek intézésében is derek részt vett, mint bírtokos és hosszú időn át lelkes buzgalmu presbiter. Elhunytában, mely hosszas szenvedés után f. hó 7-én, 60 éves korában zárta be földi pályafutását. Varga József ny. képezdei zenetanárunk szeretett sógorát, családja a serény és gondos fő elvesztét gyászolja. Temetése tegnap délután ment végbe tisztelőinek s a város társadalmának osztatlan részvéte mellett. A család a következő gyászjelentést adta ki: „özv. Fazekas Józsefné Varga Eszter, ugy a maga, valamint az alulírott rokonok nevében, fájdalommal szívvel tudatja, hogy szeretett, jó férje Fazekas József folyó hó 7-én hajnali 2 órakor fáradhatlan munkás életének 60-ik, boldog házasságának 30-dik évében, hosszú szenvedés után elhunyt. Kedves halottunk földi porrézeit a ref. egyház szertartása szerint folyó hó 9-én délután háromnegyed 3 órakor helyeztük örök nyugalomra. Béke poraira, áldás emekre Napa: özv. Varga Józsefné Papp

Eszter. Testvérei: Fazekas Erzsébet térjével Halápi Imrével és gyermekeivel, Fazekas Juliánna férjével Sarkadi Lajossal és gyermekeivel. Sógora: Varga József gyermekeivel. Kereszt-leánya: Varga Mariska.“

— **Drasche-Lázár Alfréd köszönete.** Lapunk megemlékezett, hogy a király Drasche-Lázár Alfréd min. tanácsosnak, a sajtóosztály főnökének a Ferenc József-rend középkeresztjét adományozta. Közleményünkre a sajtóosztály főnöke Magyar Kázmér főszekresztónkhöz a következő sorokat intézte:

„Igen tiszteli Szerkesztő Ur! A legfelsőbb kitüntetésem alkalmából szives volt lapjában rólam meleg, baráti szeretettel megemlékezni és szerény tevékenységemet valóban érdemben felül méltatni. Midőn ezért a jóindulatáért öszinte, hálás köszönetet mondanék, biztosítom, hogy a jövőben is igyekezni fogok tevékenységemet a magyar sajtó nagy és dicső munkájában méltóan belekapcsolni, amihez ezentul is hathatós támogatását kérem. Hazafias üdvözlettel igaz hive és tisztelője *Drasche-Lázár Alfréd.*“

— **A „Nagykörös és Vidéke“** régebbi számában megírta, hogy a felmentéseket minden foglalkozási ágon fokozatosan bevonják s főleg a fiatalabb erőket szőlítják be a katonai szolgálatra. Ennek a tervnek a végrehajtása folyamatban is van. Így értesülésünk szerint a vasuti személyzet 1895. és 1896. születési alkalmazottait már be is hívták szolgálatra, valamint az összes korosztályokból azokat a raktári és irodai tisztviselőket és alkalmazottakat, akik eddig önkéntesi kötelezettségüknek nem tettek eleget.

— **Nem lesz fehérlist, de lesz kenyérliszt.** *Egyféle lisztet örölnek a malmok.* Magyarország összes malmaiban február havától kezdve már ugynevezett sima örlésű lisztet termelnek és a kormány a hivatalos lap egyik legközelebbi számban közzétette azt a rendeletet, amellyel az eddigi örlési arányt megváltoztatja és kimondja, hogy ezentul csak egyfajta liszt állítható elő. Az új rendelet értelmében csak egyfajta liszt lesz és pedig kenyérliszt, ami az első és második örlési rendeltetésben igen lényeges változást jelent. Értesülésünk szerint a buza 88 százalékaig örlendő ki, tehát minden métermázsza gabonából csak 12 kiló korpa lesz termelhető.

— **A katonák panaszkodnak.** Ismeretes Urmánczy Nándornak nemrég elmondott interpellációja, amellyel a magyar katonák sérelmeit konkrét adatokkal vitte a képviselőház és az ország publicitása elé. Azóta az ország minden részéből sűrűn kerestek fel a katonák panaszaiakkal a képviselőt. Most Urmánczy Nándor arra kéri a magyar katonákat, hogy panaszaiakat ne küldjék hozzá postán, mert a leveleket a cenzurán átnézik és így abba a veszedelemben jutnak, hogy fegyvelemsértés címén megbüntetik őket sérelmeik elpanaszlásáért.

— **Vége a névtelen árulkodásnak.** A honvédelmi miniszter a minap a parlamentben egy interpellációra válaszul kijelentette, hogy a névtelen följelentések a hatóságok ezután nem veszik tudomásul. Az ígéretet a miniszter gyorsan be is váltotta: legutóbbi rendeletben utasította a katonai parancsnokságokat, hogy a névtelenül érkező följelentéseket minden vizsgálat nélkül dobják el.

— **A kapzsóság.** Ennek a betegségnek a háboru a szülője. Ha türehtetlen az élelmszer ára, akkor maximálásért kiabálunk. Hamagximálják az árakat, akkor meg nincs áru, mert visszatartja a kíméletlen, lekiismeretlen spekuláció, a kapzsóság és ez így van nálunk kicsiben a tyukól, meg a kamra körül, ugy van nagyban, a gyárak és raktárak körül. A kormány a petroleum árának szabályozásával akarta elejét venni a szemtelenség fokozott spekulációnak, s a eredmény? A nagyban eladók visszatartják az árut s nem telik bele két hét, nem lesz petroleum. Ám de van rendőrség és csendőrség, melykutathatná a készleteket a nagy raktárakban, a spekulánsokat pedig megrendszabályozná ott, ahol nagybankokkal fizetik az élvezeteket.

— **A sertésenyésztéshez nélkülözhetetlen árpa** megszerzésére a város megtette a szükséges lépéseket s a közéletmezési bizottság tevékeny és hathatos fáradozásai eredményeképen kilátásba is helyeztetett bizonyos mennyiség kiszolgáltatása, mely az előjegyzés arányában fog a közönség rendelkezésére bocsátatni.

— **Lóosztályozás.** A honvédelmi Miniszter ur a mult évi December hó 1-étől 10-ig végrehajtott összeírás alapján Nagy-körös városban katonai lóosztályozást rendelt el. Ezen lóosztályozás a városháza udvarán folyó évi Február hó 19., 20., 21., 22., 23., és 24. napjain fog megtartatni szigoruan az alábbi sorrendben: 1916. Február 19-én az I. II. és III. kerület lovai, 1916. Febr. 20-án a IV. V. és VI. ker. lovai 1916. Febr. 21-én a VII. VIII. IX. és X. ker. lovai 1916. Február 22-én az 1. és 2. járás lovai 1916. Február 23-án a 3. és 4. járás lovai 1916. Február 24-én az 5. és 6. járás lovai vezetendők elő és pedig szigoruan kerület, vagy járás és házszám sorrendjében. Az osztályozás naponként reggel 8 órakor kezdődik, tehát mindenki egy órával előbb lovat vezesse be, hogy azok rendezhetők legyenek. A lovakat kézen kötőfékkal egyenként kell elővezetni. Figyelmeztetnek a ló és csikótulajdonosok, hogy lovaikkal együtt azon csikók is elővezetendők, melyek 1916. évben a 4-ik életévüket betöltik. A lótulajdonosok élezt az osztályozás napjág kötelesek a lóállományukban beálló minden változást (eladást, vételt) a katonaiügyi tanácsnokki hivatalon bejelenteni. Aki lovat és 4-ik életévét betöltő csikóját elő nem vezeti, kihágást követ el és 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetetik.

Irodalom.

* **Roda Roda magyarul.** Roda Rodát, a katonatisztből lett osztrák humoristát és novellairót, a ki harctéri tudósításai révén nálunk is ismertté és kedvelté vált, szépirodalmi munkáiról nagyon kevéssé ismeri a magyar közönség. Most megjelent magyar fordításban hat novellája Radó Antal Magyar Könyvtárában. Valamennyi érdekes, élmés nagy verevel megírt történet a mely nagy népszerűsége van hivatva a magyar olvasók körében annál inkább, mert a mi hadsergünk tisztjeinek és katonáinak életéből van tárgyaik legnagyobb része véve és Benedek Marcell fordítása hiven és tiszta magyarsággal adja vissza az eredetét. A füzetet a Lampel R. (Wodianer F. és fiai) cég adta ki; ára 60 f.

AUGUSZTA NAPTÁR

a legjobb magyar írók almanachja.

Jövedelme a Nemzet Háza rokkant-otthoná. Szépirodalmi részét írták: Bálint Lajos, Bede Jób, Bíró Lajos, Drasche-Lázár Alfréd, Faragó Jenő, Hajdu Miklós, Hajo Sándor, Hevesi József, Hervay Frigyes, Ignótus, Kosztolányi Dezső, Kozma Ándor, Krúdy Gyula, Lakatos László, Lázár Miklós, Márkus Miksa, Mo nár Ferenc, Nádas Sándor, Pekár Gyula, Porzsolt Kálmán, Revész Béla, Sebők Zsigmond, Szini Gyula, Tormay Cecília, Vajda Ernő.

Az Augusztai Naptár ára korona.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatalában, vagy az Augusztai-Alap központi irodájában (Budapest, Károly-körút 3. Megrendelhető lapunk kiadóhivatalában is. Mindenkinél szüksége van naptárra.

A legjobb naptár az Augusztai Naptár.

Mindenki vegye meg, mert ezzel rokkant hőseinket segít!

Kiadó ház.

Kiadó üzlethelyiség. A piacon Széchenyi-tér 14. sz. alatt a Jalsoviczky házban folyó évi május 1-től esetleg azonnal egy üzlet helyiség kiadó. Felvilágosítást ad az udvarban a házfelügyelő. 3-3

Kohn Nánán kereskedőnél két utcai szoba, előszoba, padlás, pince május 1-től kiadó. 3-3

Kiadó lakás. Egy három szoba, konyha, éléskamra, nagy pince, fűskamrából álló külön álló lakás kiadó 1916 évi május hó 1-től kezdve. Értekezhetni a tulajdonos Neu Gyula ural. 6-6

Vegyések.

Somodi Lászlónak egy erős 6-os magy. állami cséplő garnitúrája van eladó; értekezni lehet a „Mészhomok Téglagyár” melletti vendéglőben. 3-4

Eladó ház.

IV. ker. 113. sz. ház, mely áll 4 szoba, konyha, éléskamra, pince és több mellék épületből örök áron eladó; értekezni lehet Hercz Hermannál. 1-3

Sóss Pál örökösének VIII. ker. 27. sz. alatt levő házuk; ugyszintén a Gättéri dűlőben 3 vékás szántó és kaszáló földjük Székely Pál szomszédságában; továbbá a Zsíros hegyben 3 vékás szőlő és veteményes földjük Boross János szomszédságában örök áron eladók. Értekezni lehet Soós Pál VI. ker. 224. sz. házában. 3-4.

Éves kapást keresek

1 hold területű szőlőhöz, mely a városhoz közel, — a középsőhegy lezelején — van. 1 vékás területű földet felől is használna. :-:

őzv. Sántha Elekné X. kerület 86. szám. (A 10-gimn. szomszédságában.)

Új temetkezési vállalat!

Tisztelettel értesitem Nagyköros város és vidéke közönségét, hogy Kertész Gyula úr házában udvarában, a postával szemben nagyobb szabású **disztemetkezési vállalatot** nyitottam, ahol nagy raktárt tartok a legjobb kivitelű ércokorsókból, ternő és bársonnyal való bevonásra alkalmas fakorsókból valamint a legdíszesebb kivitelű sírkoszorúkból, úgy annyira, hogy disztemetkezési intézetem ezen a téren a legmesszebb menő igényeknek is meg tud felelni. — Elvállalok egyszerű temetéstől kezdve a legdíszesebb kivitelig, az alább jegyzett árakban:

klottal behuzott szegelt teríték 40 kor.

ternóval behuzott szegelt teríték 60 kor.

ércokorsó, díszes melléklettel 180 kor.

Ujjonnan készült gyászkocsimat, minden felszámitás nélkül két lovat, négy lóval pedig 5 koronáért küldöm ki.

Meg kell említenem, hogy városunkban évek óta létező összes temetkezési vállalatok társas viszonyban vannak egymással, emellegva a náluk levő árakkal a versenyt mindenkor könnyen felveszem, továbbá, mert temetkezési intézetem csak egyedül a magam tulajdonát képezi, tehát a többiekkel kartelben nem vagyok. Kérem a n. é. közönség szives pártfogását, mert temetkezésem célja a gyászoló közönséggel nagy pénzt megtakaríttatni, nem pedig az eddigi egységes kartel árakat fizettetni. Kiváló tisztelettel

SCHIFFER MARTON,

rőfős kereskedő, temetkezési vállalkozó

Nagy választék a legszebb sírkoszorúkból!

A temetéshez gyászkoocsit és lovat ingyen adok!

Nagykörosön ma egyedüli kartelen kivültemetkezés

A tavaszi munkálatokhoz

eredeti amerikai 7 kapas lókapák, répa- és szecs kavagók, kukoricamorzsolók, roslák, mérlegek

NEU JAKAB gabonakereskedő mezőgazdasági gépraktárában.

ZÓKY ISTVÁN épület- és géplakatos **Nagyköros.**
IV. Mentovich-utca 357. sz.

Elvállal mindennemű **épület** és **vasszerkezetek munkálatait**, valamint **gépjavításokat, villanyvillágítási javításokat, villanycsengők bevezetését és javítását, modern sír- és drótkerítéseket** stb. stb. jutányos árak mellett szolid kivitelben készítik.